

А Божието послание (Откровение 3:14-22):

в Оценка (стихове 14-17)

— Посланието до седемте църкви представя състоянието на световната църква от апостолските времена до наши дни (Откр. 2-3). В посланието за нашето време (Лаодикия) Исус се представя като „Амин [Истината], верният и истински свидетел” (Откр. 3:14).

— Когато погледнем към себе си, виждаме **нашата истина**: „Аз съм богат, разбогатях и нямам нужда от нищо” (Откр. 3:17а).

— Но Исус вижда **истината**, нашата реалност: „Ти си нещастен, жалък, беден, слеп и гол” (Откр. 3:17б).

— Сега е време да се оценим. Съзнавам ли какво наистина имам и от какво все още се нуждая? Колко съм израснал в отношенията си с Исус? Променям ли се към по-добро?

в Решение (ст. 18)

— Тъй като чувството на комфорт в нашата ситуация води до апатия (хладност), Исус ни съветва да направим три неща:

(1) Купете пречистено злато. Не трябва да се задоволяваме с половинчати истини или повърхностно изучаване на Библията. Трябва да отхвърлим човешките доктрини (повърхностни неща) и да се задълбочим в изучаването на Библията, за да премахнем всички несъвършенства (нечистотии) от нашето разбиране за нея.

(2) Купете бели дрехи. Приемете праведността на Исус като единствения начин да постигнете спасение. Да искаме да се представим пред Бога с нашите праведни дела означава да се покажем голи пред Него.

(3) Купете капки за очи. Приемете Светия Дух. Само Той може да ни даде духовно прозрение и да ни убеди в истинското ни състояние (Йоан 16:8).

в Резултат (ст. 19-20)

— Има проблем. Духовно се чувствам добре, но Исус иска да се подобря. Ако обаче не осъзнавам нуждата си от промяна, никога няма да се променя. Никога няма да искам да купя нещо, което вече мисля, че имам.

— За да реши този проблем, Исус има свои методи: „Всички, които обичам, ги избличавам и наказвам“; и добавя: „Покай се“ (Откр. 3:19).

— Избличаването и наказанието на Исус не са непременно негативни. Той предпочита пътя на диалога. Исква да седне тихо с нас и да поговори... „Ето, стоя пред вратата и чукам. Ако някой чуе гласа Ми и отвори вратата, ще вляза при него и ще вечерям с него, а той с Мен“ (Откр. 3:20).

— Исус чука на вратата на сърцето ми и чака търпеливо. Той не прекъсва живота ми, за да ме принуди да имам връзка с Него. Решението да отворя вратата е мое.

в Удовлетворение (ст. 21-22)

— Исус знае, че пътят не е лесен. Той знае нашите усилия да купим златото, одеждата и мазта за очите. Той знае нашите борби да преодолеем хладнокръвието, да отворим вратата и да се свържем с Него. Ето защо Той ни казва: Можете да победите, както Аз победих (Откр. 3:21).

— Той също знае, че ние никога няма да направим първата крачка. Бог винаги е поемал инициативата.

(1) Той реши да ни сътвори (Бит. 2:7)

(2) Той ни търси, когато сме съгрешили (Бит. 3:8-9)

(3) Той се жертва, за да ни спаси (Йоан 3:16)

(4) Той иска да ни даде награда: да седим с Него и да се наслаждаваме на вечността в Неговото присъствие (Откр. 3:21)

— Ключът към това божествено поведение (което не заслужаваме) е любовта: „Обичах те с вечна любов” (Еремия 31:3). Той иска да има връзка с нас. Искам ли да имам връзка с Него? Ще отворя ли сърцето си за Него и ще Го обичам ли, както Той ме обича?

В Реалност (Йоан 15:1-11):

v Клонът и лозата

— Малко преди смъртта си Исус заяви, че Той е „лозата”, а учениците Му са „клоните”. Какво е имал предвид с това?

— Клонът може да живее известно време, без да е прикрепен към лозата, но в крайна сметка ще изсъхне. За да не загубим вечния живот, Исус ни призовава: „Пребъдете в Мене” (Йоан 15:4). В 11-те стиха, в които Исус разказва тази притча за лозата и клоните, Той използва глагола „пребъдете” 10 пъти. Това трябва да е нещо наистина важно.

— Да пребъдваме в Исус е противоотрова срещу лаодикийската хладност. Освен това, това е източник на радост (Йоан 5:11). Но как можем да пребъдваме в Исус?

— Като правим това, което Му е угодно, тоест като пазим заповедите Му (Йоан 15:10). Това е любящ отговор на любовта, която Бог ни е показал (1 Йоан 4:19).

v Сокът

— През зимата клоните са прикрепени към лозата, но не дават плод. Защо? Защото не получават сок.

— Едва с настъпването на пролетта те получават сок от лозата и тогава се появяват кълновете (жилките). Гръцката дума, използвана от Йоан, може да се отнася и за клони, които са били откъснати и присадени обратно на лозата.

— Независимо дали сме нежни клончета или счупени клони, едно нещо е ясно: имаме нужда от сока на лозата. С какво можем да сравним този сок?

— В същия разказ (Йоан 14-17) Исус ни дава обяснението: Светият Дух е този, който действа в нас, за да ни даде живот, ако го желаем.

(1) Той е нашият Утешител (Йоан 14:16-17)

(2) Той ни разкрива Исус (Йоан 15:26)

(3) Убеждава ни в греха (Йоан 16:8)

(4) Той ни води в цялата истина (Йоан 16:13)

